De waare beschrijving uit Zwitzerland, van twee wrede moorden

bron
De waare beschrijving uit Zwitzerland, van twee wrede moorden. z.n., z.p. ca. 1746

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/_waa004waar01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de gebruiksvoorwaarden.

dbnl digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren

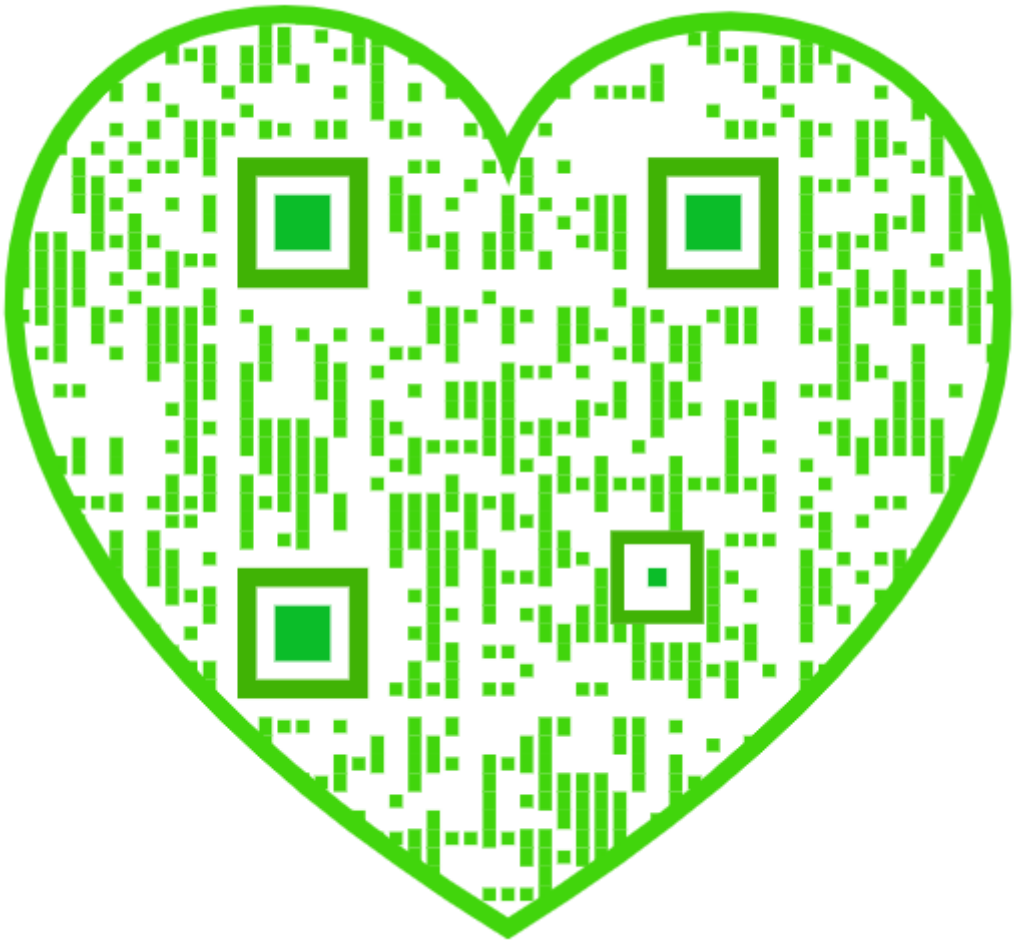

De waare beschryving uit Zwitzerland, van twee wrede moorden, welke een vrouw aan haar vader en haar eigen kind heeft bedreven, gelyk ons de couranten in het begin van 't jaar 1746. hebben vermeld.

Stem: ô! Holland schoon gy leeft in vreê.

K Omt vrienden luister met verstand,
't Geen ik u zal verklaren,
Zo als men ons uit Zwitserland,
Met Brieven komt t'openbaren,
Hoe dat de Satan door zyn magt,
Een Vrouw tot wreedheid heeft gebragt,
Haar Vader ging vergeven,
Brengt haar eigen Kind om 't leven.

Tot Berrey even buiten de Stad,
Daar was een Boer woonagtig,
Die al zyn Goed'ren die hy had,
Zyn zoon maakte deelagtig,
Vermids dat hy dien ouden Man,
Tot aan zyn eind zou helpen dan
En spys en drank hem geven,
Zo lang hy was in 't leven.

De Zoon nam die beloften aan,
Dat hy ze na zou komen;
De vrouw die wierd van stonden aan,
Met wraakzugt in genomen,
Zy gunden hem het eten niet,
Het was voor haar een groot verdriet,
Dat God hem quam te geven,
Dat hy zo lang zou leven.

De Man door hooge ouderdom,
Wierd beroert in zyne armen,
De Vrouw gaf hem een steene kom,
Sprak vult hier uit uw darmen,
Want ik u ouden gryzen hond,
Niet zien wil dat gy met uw mond,
Myn spyze zult genaken,
Met uw verdroogde kaken.

Maar zit daar stil gy oude quast,
Tot ik u wat kom te langen
En houd het niet met uw handen vast,
Of gy zult slagen vangen:
De Man door hooge ouderdom,
Liet dikwils vallen deze kom,
Zo dat zy quam te breken,
Wierd zy in toorn ontsteken.

Zy sprak terstond tot haaren Man,
Begeeft u aan het werken
En maakt terstond van hout of spaan,
Een bak als voor een Verken,
Of daar een Zwyn uit eeten kan,
Want ik dien ouden Bulleman,
Geen bak meer denk te geven,

Zo lang hy is in 't leven.

Hy doed terstond zyn vrouw haar zin
En gaat een hout uit zoeken,
Maakt van het werken een begin
Zyn kind gaat zig verkloeken
En vraagt, och! Vader wat zal dit zyn,
Myn dunkt dat gy wilt voor een zwyn,
Een eetbak hier van houwen,
Wilt het my dog ontvouwen.

De Vader sprak, ach, neen myn kind,
Ik zal 't u uit gaan leggen,
U Moeder was geheel ontzind,
Kwam my daar straks te zeggen,
Dat ik dees bak zo maken moet,
Voor Grootvader dien ouden bloed,
Dat hy ze niet kan breken,
Want zi is met toorn ontsteken.

Het Kind sprak gaat gy uwen gang,
'k Zal 't in gedagten houwen,
Als gy oud zyt en ik eerlang,
Maar ik vrees het zal u rouwen,
Voor u zoo'n bak ook maken moet,
Gelyk gy nu voor Grootvader doed,
De Man die wierd verslagen,
Heeft het kort na huis gedragen.

Hy sprak, ach! Vrouw 'k ben onderregt,
Ons jongste Kind van allen,
Heeft my zo daadlyk daar gezegt,
Dat ik in zonden zou vallen,
Indien dat dezen ouden Man,
Zo lang als hy maar leven kan,
Geen eere word bewezen,
Ach! Vrouw 'k begin te vrezen.

De Vrouw word als geheel ontzind,
De Satan komt mee werken,

Zy neemt terstond haar eigen Kind
En slagt het als een Verken;
Zy snyd het hals en armen af,
den ouden Man tot zyne straf,
Gaat zy fenyn in geven,
Het geen hem kost zyn leven.

De Man komt t'huis en onverwagt,
Vol droefheid en bezwaren,
Hy roept, o Hemel! wat is dat?
Wat is hier wedervaren,
Hy word geheel als desperaat,
Gaat aanstonds op dezelve daad,
Zig met een Koord vermoorden,
O! wreede Satans koorden.

Maar God die 't al van boven ziet,
Liet het niet verborgen blyven;
de Moorderesse wierd verspied,
Men ging 't Geregt aanschryven;
Zy wierd door des Scherpregters hand,
Genepen tot in 't ingewand,
Met yzer dood geslagen,
't Lichaam op een rad gedragen.

Leerd hier dan uit al wie gy zyt
En wilt u Ouders eeren,
Op dat u nooit tot geener tyd,
Gods zegen mag ontbeeren
En geeft den Satan geen gehoor,
Schoon hy u steld het beste voor,
Maar wilt op God betrouwen,
Het zal u nooit berouwen.

Een nieuw lied, of begeerte na het hemelsche Jeruzalem.

Stem: ô! Zalig heilig Bethlehem.

Apoc. 21: 2.
*J*Eruzalem, Gods heilige Stad
O! Christi Bruid, myn ziels verlangen,
Myn hoop, myn troost, myn vreugde schat,
O lieflyk stof van myn gezange.

Psalm 137: 6.
Gy zult, naast Iesu zoete min,
Staag zyn myn eenigste vermaken,
Gy zyt myn eenigste gewin,
Wyd boven al des Waerelds zaken.

Col. 3: 1, 2. Rom. 8: 18, 19.
O! myne Zielen eigen plaats,
Tot u zyn opwaarts myn gedagten,

Ontmoet my hier beneen veel kwaads,
daar kan ik 't klein en weinig agten.

2. Cor. 5: 1. en 6.
Terwyl myn Ziel in 'tLichaam blyft,
Moetz' u van verre dus aanschouwen,
Tot dat ze woond en eeuwig blyft,
In u klaarblinkende gebouwen.

Psalm 119: 19. Hebr. 13: 14.
Ik ben op d'Aard' een vreemdeling,
In u is myn vaste wooning,
Al misz' ik hier ook alle ding,
Gy zyt op 't lest dog myn belooning.

Hebr. 11: 14 en 16.
Laat ieder scherpen zyn verstand,
Om hoog zyn Vaderland te roemen,
Ik wil, o! Hemelsch Vaderland,
Om u my meer gelukkig noemen.

Psalm. 39: 7.
Men woelt, men draaft, men slaaft, men slooft,
Hier ied'lyk met veel onlusten,
Maar ik wil myn vermoeide hooft,
Om u gedagtenis doen rusten.

Psalm 87: 3. 2. Cor. 12: 4. 1 Sam. 2: 1.
Mens spreekt van u, o! Godes Stad,
Zeer heerlyk' ende groote dingen,
die niemand hier op d'Aard' en vat,
dat doed myn hart van vreugd opspringen.

Psalm 84: 5.
Hoe Zalig zyn ze die alree,
O! heil'ge Stad in u verkeeren,
O! dat ik daar mogt wezen mee,
Zo hadd' ik 't eind van myn begeeren.

Psalm 59: 9 Job 31: 4. Thren. 3: 19.
Luc. 2: 29
Ach! ach! hoe meenig droev'ge stap,
Mag my alhier nog zyn te treden,
O! Iesu troost myn ballingschap,
Tot gy my laat gaan in vreden.